

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200418
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6620200418.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: žalobcu: H. P., B.. XX.X.XXXX, G. N., XXX XX I., zast.: Sidor a partneri, s.r.o., IČO: 52 635 970, Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 500,00 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 500,00 Eur, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.01.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 500,-Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. V žalobe uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1500,-Eur, ktorý mal žalobca splácať v 42-tich mesačných splátkach po 80.37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01% a RPMN 69,72%. Celková čiastka, ktorá mala byť žalovanému vrátená bola vo výške 3375,54 Eur.

Žalobou podanou na tunajšom súde sa žalobca v konaní 9Csp/79/2017 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pričom okresný súd rozsudkom zo dňa 29.03.2019 pod sp.zn. 9Csp/79/2017 žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1750,-Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2016 do zaplatenia vrátane a zaplatenia trov právneho zastúpenia.

Súd v rámci predmetnej zmluvy zistil nedostatky ohľadne písomnej formy zmluvy, a teda rozpor s ustanovením § 9 ods. 1 , § 9 ods. zákona č. 129/2010 Zb.z. a tiež skutočnosť , že žalovaný poskytol žalobkyni len finančné prostriedky vo výške 1284,25 Eur po odpočítaní sumy vo výške 215,75 Eur. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený Krajským súdom v Banskej Bystrici ako vecne správny, a to dňa 10.09.2019 pod sp.zn. 14Co/118/2019.

Na základe uvedených nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluva o úvere je neplatná, resp. úver je bezúročný a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru. Platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

Žalobca v žalobe poukázal na znenie ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Zb.z., podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobca má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie mu primeraného finančného zadostučinenia podľa citovaného ustanovenia, nakoľko k porušeniu povinnosti veriteľom, ktorú mu

ukladá zákon č. 129/2010 v spojení s Občianskym zákonníkom došlo, konkrétne sa jednalo o uzatvorenie zmluvy v zákonom predpísanej písomnej forme a uvedenie pravdivých náležitostí úveru a zdržanie sa používania neprijateľných podmienok. Spotrebiteľ (žalobca) zároveň úspešne uplatnil na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté rozsudkom a napokon je daná aj príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil Zmluvu o úvere v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Podľa žalobcu žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia zákon nevyžaduje. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie teda postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinností a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utrpieť skutočnú škodu, postačí, ak mu takáto škoda hrozí. V tomto prípade však žalobca poukazuje na to, že škoda spotrebiteľovi (teda žalobcovi) nielen hrozila, ale mu aj reálne vznikla. Zásah do práva majetkovej sféry je pritom zrejмый z toho, že najskôr bol zo strany žalovaného zavedený (nepravdivo informovaný) o podmienkach úveru, následne bol nútený plniť na účet žalovaného prostriedky, na ktoré zo zákona nemal žalovaný nárok, a napokon bol žalobca nútený podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv, keďže žalovaný sa aj napriek svojmu nezákonnému postupu odmietol akýmkoľvek spôsobom mimosúdne dohodnúť. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov SR (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 7.12.2017 sp.zn. 3Co/101/2017, rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017 sp.zn. 7Co/100/2017, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.06.2016 sp.zn. 5Co/934/2015, rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 24.02.2015 sp.zn. 18Co/285/2014, rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 25.05.2015 sp.zn. 11Co/159/2015, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 4Co/124/2019).

2. Okresný súd Lučenec na základe skutočností tvrdených v žalobe a pripojených listinných dôkazov, vydal vo veci dňa 03.02.2020 platobný rozkaz pod sp.zn. 11Csp/7/2020 - 27, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Z dôvodu podania odporu, predmetný platobný rozkaz zrušil uznesením zo dňa 12.03.2020 pod sp.zn. 11Csp/7/2020 a pokračoval v konaní.

Právny zástupca žalovaného v podanom odpore okrem iného uviedol, že popiera splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Zb.z., na ktoré sa žaloba odvoláva. Má za to, že z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva) za predpoklady úspešného uplatnenia porušenia práva a môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaný ma za to, že z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko žalobca ani neoznačil a ani nekonkretizoval, porušenie ktorého práva alebo povinnosti mu zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby podľa žalovaného nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný napáda ďalej nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie, čo do jeho základu, ale aj čo do jeho výšky. Podaná žaloba neobsahuje žiadny dôvod alebo spôsob, ktorý by túto sumu odôvodnil. Z podanej žaloby totiž nevyplýva spôsob a ani vecné základy pre určenie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Žaloba obsahuje nedostatky, ktoré neumožňujú vecne sa k jej obsahu vyjadriť, a pokiaľ sa tak zamýšľa urobiť na pojednávaní, ide o postup porušujúci rovnosť strán a ustanovenia Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené požadoval žalovaný vydaný platobný rozkaz zrušiť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. K podanému odporu sa žalobca vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 17.04.2020, v ktorom poukazuje na to, že podmienka porušenia práva spotrebiteľa, a to práva na transparentnú v písomnej forme vyhotovenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je splnená. O porušení tejto povinnosti (písomnej formy zmluvy) bolo právoplatne rozhodnuté, pričom tieto rozsudky sú záväzné pre strany sporu, ako aj pre konajúci súd, nakoľko sa nimi vyriešila otázka hmotnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu. Za predmetné porušenia pritom zodpovedá práve a výlučne žalovaný, ktorý predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere predložil žalobcovi na podpis a mal z tejto zmluvy prospech. Žalobca má za to, že v žalobe zrozumiteľne uviedol,

ktoré práva a povinnosti boli porušené - išlo o ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého má veriteľ povinnosť riadne a pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach úveru v písomnej forme. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (rozsudok zo dňa 30.01.2019, podsp.zn. 6Cdo/127/2017).

Čo sa týka sumy primeraného finančného zadosťučinenia, žalobca má za to, že túto dostatočne odôvodnil s odkazom na konkrétne skutočnosti. V tejto súvislosti zdôraznil, že výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, teda žalobca ju odhaduje s prihliadnutím na relevantnú súdnu prax a okolnosti prípadu. Túto totiž nie je možné vypočítať tak, ako napr. bezdôvodné obohatenie z bezúročného úveru. Ďalšími kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia sú: intenzita zásadu do práv spotrebiteľa, výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžka trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom, spoločenskom živote žalobcu (Krajský súd Trenčín sp.zn. 4Co/124/2019). Žalobca poukázal na to, že výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným bola viac ako 2000,-Eur a dĺžka trvania závadného stavu predstavovala takmer 6 rokov od uzatvorenia zmluvy XX.XX.XXXX až do rozhodnutia Krajského súdu 10.09.2019. Uvedený stav objektívne vyvolal negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu, a to znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprimerane vysokú odplatu za úver. Žalobca tiež poukázal na to, že žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť, a teda žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde. Záverom poukázal aj na sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, teda jeho výška by mala byť taká, aby bola spôsobilá odradiť žalovaného od ďalšieho protiprávneho konania.

4. Žalovaný vo svojej duplike opätovne zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a poukázal na to, že žalobca nespĺňa podmienky pre priznanie primeraného zadosťučinenia. Uviedol, že podmienka - úspešné uplatnenie porušenia práva musí súvisieť s konkrétnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa bolo porušené. Takéto rozhodnutie vydané nebolo a vydaný rozsudok nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobca si totiž ako spotrebiteľ neuplatňoval v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Túto právnu skutočnosť t.j. predchádzajúce úspešné uplatnenie práv a povinností si podľa žalovaného žalobca mylne zamieňa s tým, že medzi stranami sporu prebehlo konanie, v ktorom sa rozhodovalo o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, neprijateľnosti zmluvnej podmienky, povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, a i. Žalovaný má za to, že žalobca v podanej žalobe, ani vyjadreniach neosvedčil a nepreukázal splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť z toho, že rozhodnutie v danom konaní nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákon, vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Pre súd i každý orgán je totiž záväzný len výrok rozhodnutia a nie odôvodnenie rozhodnutia. Z uvedených dôvodov požadoval žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 29.07.2020, ktorého sa žalobca ani žalovaný nezúčastnili, svoju neúčasť písomne ospravedlnili, pričom zároveň súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, a to podanou žalobou, rozsudkom sp.zn. 9Csp/79/2017 - 124, rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 14Co/118/2019 - 167, odporom voči vydanému platobnému rozkazu, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu k podanému odporu, vyjadrením žalovaného, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z písomným podaním strán sporu a pripojeného rozsudku Okresného súdu Lučenec 9Csp/79/2017 - 124 zo dňa 29.03.2019 súd zistil, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru, keď podpísal formulár žiadosti o poskytnutie úveru, pričom túto vyplnenú žiadosť súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. V súlade s § 44 Obč. zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia návrhu žalobcu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny dodatky, výhrady, obmedzenia, ide o odmietnutie návrhu a považuje sa v súlade s § 4 ods. 2 Obč. zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý. V odôvodnení rozhodnutia 9Csp/79/2017 súd konštatuje, že žalovaný síce akceptoval poskytnutie úveru, avšak oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahovalo dodatky, ktoré sa týkali podstatných náležitostí spotrebiteľského úveru. Toto oznámenie veriteľa o schválení úveru súd považoval za nový návrh zmluvy o úvere, ktorý žalobca v písomnej forme neakceptoval, preto súd konštatoval, že k vzniku zmluvy v písomnej forme, ktorá by mala

všetky náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu 12.11.2013 nedošlo. Nebol dodržaný postup predpokladaný ustanovením § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu a bola uzavretá len ústne. Nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný poskytol žalobkyni finančné prostriedky vo výške 1284,25 Eur po odpočítaní sumy vo výške 215,75 Eur. Z prehľadu platieb súd zistil a mal preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému celkom v splátkach 3375,54 Eur a v skutočnosti boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky len vo výške 1284,25 Eur, pretože časť vo výške 215,75 Eur bola započítaná na plnenie z dohody o poskytnutí služby. Žalovaný získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške 2091,29 Eur (3375,54 Eur - 1284,25 Eur = 2091,29 Eur). Na základe uvedeného súd v konaní 9Csp/79/2017 rozsudkom zo dňa 29.03.2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1750,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 26.10.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal jej plnú náhradu trov konania.

8. Rozsudok Okresného súdu Lučenec bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp.zn. 14Co/118/2019 - 167 zo dňa 10.09.2019 ako vecne správny. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.10.2019.

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Zb.z. o ochrane spotrebiteľa a zmene zákonov o priestupkoch, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Zb.z. o ochrane spotrebiteľa a zmene zákonov o priestupkoch, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. 1)

Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Zb.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. 1)

12. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných zákonných ustanovení a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania, teda činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, z vlastných zdrojov.

Zákonodarca za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom ako ekonomicky silnejším subjektom, na vyváženie faktickej prevahy dodávateľa, zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať. Bolo preto povinnosťou súdu podrobiť zmluvu o úvere kontrole, či spĺňa zákonné náležitosti. Ako už bolo vyššie konštatované, rozsudkom Okresného súdu Lučenec, v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp /79/2017 bolo žalobe žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovie. Súd vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie uzavretia zmluvy v písomnej podobe.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, je porušenie práva alebo povinnosti

ustanovenej zákonom č. 250/2007 Zb.z. o ochrane spotrebiteľa, alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú najmä predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu, uvedený nárok je daný vtedy, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Obč. zákonníka a tiež zákon o spotrebiteľských úveroch. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

14. Inštitút finančného zadosťučinenia je prostriedkom slúžiacim k reparácii ujmy spotrebiteľa vzniknutej porušením povinností dodávateľa; jeho výška zákonom určená nie je; z pojmu primerané finančné zadosťučinenie je možné vyvodiť, že jeho výška bude závislá od konkrétnych okolností každého prípadu; nárok na primerané finančné zadosťučinenie je samostatným nárokom nezávislým na iných finančných nárokoch (napr. náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia a pod.) a jeho výška má byť úmerná len rozsahu a významu porušenia povinností dodávateľa; nárok vzniká proti porušiteľovi práva spotrebiteľa; jedným predpokladom, ktorý citované ustanovenia zákona vyžaduje je, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinností uplatnenej týmto zákonom a osobitnými právnymi predpismi; pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinností v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétne nárok z porušenia práva alebo povinností, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo z výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve; žiadnu inú podmienku t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma nevyžaduje. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

15. Súd konštatuje, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa resp. porušil svoje povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa a žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec, pod sp.zn. 9Csp/79/2017 porušenie svojich práv, resp. porušenie povinností žalovaného v zmysle osobitných predpisov zákona č. 129/2010 Zb.z. a odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, keď prvoinštančný súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia a posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu ako bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu nevyhotovenia úverovej zmluvy v písomnej forme, čím došlo k porušeniu povinností, ktoré boli žalovanému ako veriteľovi uložené zákonom č. 129/2010 Zb.z., a teda nevyhotovil perfektnú a pre spotrebiteľa zrozumiteľnú zmluvu o úvere v písomnej forme a so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami.

Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že v prejednávanej spore nebol daný základ ani výška uplatneného nároku žalobcu. Základ nároku žalobcu je daný úspechom v spore vedenom pod sp.zn. 9Csp/79/2017, ktorého výsledok bol pre súd prvej inštancie záväzný a musel z neho vychádzať bez možnosti prehodnocovania dôvodov pre posúdenie úveru poskytnutého žalobcovi zo strany žalovaného za bezúročný a bezpoplatkový. Nakoľko žalobca v osobitnom konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/79/2017 úspešne uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov na základe porušenia zákonných povinností žalovaného podľa zákona č. 129/2010 Zb.z., boli splnené aj zákonné podmienky na vznik nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z..

Právo na primerané finančné zadosťučinenie nemožno viazať len na právoplatné rozhodnutie vo veci porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi tak, ako to tvrdí vo svojich písomných podaniach žalovaný, keďže takáto právne posúdenia nevyplývajú ani z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať za konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinností v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. aj s poukazom na vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019.

16. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súd. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. Pri úvahe výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z intenzity porušenia spotrebiteľských práv a zohľadnil tiež časový aspekt závažného konania žalovaného, ktoré je takmer 6 rokov. Z činnosti súdu je pritom známe, že sa nejedná o ojedinelé porušenie

spotrebiteľských práv zo strany žalovaného a tiež zohľadnil skutočnosť, že spotrebiteľ musel brániť svoje práva podanou žalobou na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Súd s prihliadnutím na výšku bezdôvodne, neoprávnene požadovanej sumy žalovaným od žalobcu, ktorá je viac ako 2000,-Eur ako aj vzhľadom na dĺžku trvania závadného stavu od uzatvorenia zmluvy až po právoplatné rozhodnutie krajského súdu, čo je takmer 6 rokov, bol toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je požadovaná suma 500,-Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov, preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a to na základe zásady úspechu. Žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu, preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.